

Kedves Testvéreim! Akármekkora szorongatásban is ültetek le most a képernyő elé, hadd emlékeztesselek benneteket az emberiség egész történelmének a legjobb hírére: Feltámadt a Krisztus!! Húsvét hétfő van. Ez a mostani hétfő nem a locsolkodás, és nem is a tojás-ajándékozás hétfője lett itt nekünk, a járvány közepén. Nyerje vissza a számunkra húsvét másnapja ebben a kényszerű csendben az eredeti értelmét! Találkozzunk a feltámadt Krisztussal! Ismerjük fel megváltó Urunk erejét mi is – ahogyan az emmausi tanítványok tették egykoron!

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

[98. zsoltár (21-es ének)]

Az Úr feltámadt!

Az Úr valóban feltámadt! Halleluja!

**Az Úr megmutatta szabadító erejét,
a népek előtt feltárta igazságát.
Megemlékezett kegyelméről és hűségéről,
mind az egész föld látta a mi Istenünk üdvösségét.**

**Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek
miképpen volt kezdetben, most és mindenkor
és mindörökkön-örökké. Ámen.**

Az Úr feltámadt!

Az Úr valóban feltámadt! Halleluja!

**Imádkozzunk. Mennyei Atyánk! Megváltó Krisztusunk!
Kérünk, adj nekünk Benned bizakodó szívet,
hogy megtapasztalhassuk szabadító erődöt.
Kérünk, adj nekünk látást, hogy feltáruhasson előttünk igazságod,
miként egykoron az emmausi tanítványok előtt.
Kérünk, adj nekünk kitartást és erőt,
hogy bizonyosságot tegyünk kegyelmedről és hűségedről egész életünkkel.
A mostani nehéz napokban is.**

Az Úr feltámadt!

Az Úr valóban feltámadt! Halleluja! Ámen.

Igeolvasás, áhítat

Kedves Testvéreim! Hallgassuk meg az egyházunk által húsvét második napjára előírt ígét, ahogyan megírva találjuk Mózes ötödik könyve 32. része 39-40. versében a következőképpen (hadd javasoljam, hogy az igeolvasás alatt álljunk fel a képernyő előtt: nem árt egy kis mozgás – de ez csak az okok egyike...):

„Lássátok be, hogy csak én vagyok, nincsen Isten rajtam kívül! Én adok halált, és én adok életet, összezúzok és gyógyítok, nincs, aki a kezemből kimentsen. Kezem az égremelem és megesküszöm magamra, az örökké élőre.”

(foglaljunk helyet)

Kedves Testvéreim!

Bevallom, amikor először elolvastam Mózes a saját halála előtt elénekelt énekének ezeket a sorait, felmerült bennem a gondolat, hogy nem lenne-e jobb e helyett az ige helyett inkább az emmausi tanítványokról beszélni ma nektek...? Itt vagyunk egy járvány közepén. Emberek haltak meg, munkahelyek szűntek meg. És akkor még az Úristen is azt üzeni nekünk ebben az igében, hogy „én adok halált... nincs, aki a kezemből kimentsen”?? Aztán rájöttem, hogy nem. Nem lenne jobb másról beszélnem ma. Pontosan ez kell ma nekünk, hogy meglássuk a locsolkodás helyett, a festett tojások osztása helyett, hogy van nekünk egy hatalmas, mindenható Istenünk, aki örökké él. Ő ad halált, összezúz – de Ő ad életet és Ő gyógyít is!

Fontos tudni, hogy a mai igénk eredeti, héber szövegében Isten a halált „közvetetten”, műveltető igeként adja (azaz mintegy: megengedi). Az életet azonban a héber nyelv legerősebb, leghatározottabb cselekvést kifejező igefajtájában, a „piél”-ben kifejezett módon – Isten saját maga adja. Nem állhat akadály Isten életet adó hatalma előtt! Nem lehet meg nem történtté tenni, nem lehet „visszacsinálni” a feltámadást! A húsvét üzenete a mindent felülíró, a legerősebb üzenet! Adjon ez erőt nekünk a nehézségeinkben.

Tanuljunk Jóbtól, aki ezt mondta: „Bizony boldog az az ember, akit Isten megfedd. A Mindenható fenyítését ne vesd meg! Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít. Hatszor is megment a nyomorúságból, hetedszer sem ér veszedelem.” (Jób 5,17-19) Emlékezzünk arra, hogy mikor mondta ezt Jób! Ekkorra már minden gyermeke meghalt. Minden vagyonát elvették. A felesége megátkozta. Undorító fekélyek lepték el a testét tetőtől talpig. Cseréppel kellett vakaródnia egész nap. **EBBEN** a helyzetben mondta Jób: „Bizony **BOLDOG** az az ember, akit Isten megfedd...” Lássuk be, Kedves Testvéreim, hogy csak Isten van, és nincsen Isten rajta kívül! Lássuk be, hogy mi sem lehetünk Istenen kívül. Csak Isten-BEN lehetünk, a feltámadt Krisztus által. És lássuk be azt is, hogy Isten ad halált – és Ő ad életet, Ő zúz össze – és Ő gyógyít. Nincs, aki a kezéből kimentsen. Örvendezzünk azon, Kedves Testvéreim, hogy nincs, aki minket Isten kezéből kimentsen. Sőt! Kérjük azt, Kedves Testvéreim, hogy Isten kezében lehessünk, és ne a saját fejünk után menve botorkáljunk ezen a Földön. Mert ahogyan Pál apostol mondja: „A test és vér nem örökölheti Isten országát, a romlandóság nem örököli a romolhatatlanságot” (1Kor 15,50). A saját fejünk után menve a romlandóságban botorkálunk. Csak Jézus áldozatát elfogadva, Isten kezében örököljük Isten országát.

Mózesnek a mai igénket is tartalmazó éneke a negyven év pusztai vándorlás és a kánaáni honfoglalás határvonalán hangzott el. Isten közvetlenül ez előtt megmutatta már az áldást és az átkot, az életet és a halált népének. Ekkorra már kijelölte Isten a 120 éves Mózes utódjaként Józsuét, aki bevezeti majd a választott népet az ígért földjére. Ekkor azonban Isten még nem vezette fel Mózes a Nébó hegyére, hogy a megkapott föld megtekintésével birtokba adja azt neki és népének. Ekkor még nem mondta el Mózes az áldását Izráel minden törzsére. Vegyük észre, hogy a mai igénk pontosan úgy helyezkedik el az események sodrának a közepén, mint ahogyan mi vagyunk itt és ma a világméretű történések sodrának a kellős közepén. Nekünk is megmutatta Isten az áldást és az átkot, az életet és a halált. Mi is úgy érezzük, hogy ha nem is negyven év, de lassan már negyven nap „pusztai vándorlás” után vagyunk. Vegyük észre, hogy ez az út közepe! Döbbenjünk rá arra, hogy tegnap volt húsvét vasárnapja. Döbbenjünk rá arra, hogy Jézus keresztdozatával és feltámadásával **MINDEN** megváltozott! Áldás lett az

átok. ÉLET lett a halál. Kiáltunk fel Pál apostollal együtt erős hittel hívén a feltámadt Krisztus erejében: „Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?” SEHOL, Testvéreim! Mert Krisztus Urunk áldozata és feltámadása miatt „ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba öltözik, (és) akkor teljesül be, ami meg van írva: Teljes a diadal a halál fölött!” (1Kor 15,54-55)

A mi feltámadt Urunk, ahogyan az emmausi tanítványok példája is mutatja, leül a kétségbeesett, gyászoló emberek mellé, és hirdeti a húsvét evangéliumát azoknak, akik félnek, és el sem tudják képzelni, hogy van még a számukra reménység. Gyönyörűen fogalmazza ezt meg a 221-es énekünk: „Ma is hányan vándorolnak bánatlepte utakon. Terhek alatt roskadoznak. Lelkük csupa fájdalom. Sokan árván, egymagukban Sírnak gyötrő bánatukban, Míg Jézus nem kérde meg: Miért nehéz a szíved?” HALLJUK meg Jézus kérdését! Válaszoljunk rá, mondjuk el Neki gyötrődéseinket! És akkor Testvéreim, folytatódni fog az ének: „Jézus soha nem hagy el! Ott van, mire kell, még jókor, És a porból felemel.”

Végezetül (az oltárképünkre tekintve, amely éppen ezt mutatja meg) emlékezzünk vissza az emmausi tanítványokról szóló evangéliumi történet végére is: „És amikor asztalhoz telepedett velük (Jézus), vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. Ekkor megnyílt a szemük és felismerték”. Kedves Testvéreim! Telepedjünk *máshogyan* az asztalhoz ezen a húsvét hétfőn, mint ahogyan szoktunk. Vegyük a kenyeret a kezünkbe, és törjük meg *máshogyan*, mint ahogyan szoktuk. Döbbenjünk rá arra, hogy Jézus Krisztus ott ül velünk a húsvéti asztalnál. Ismerjük fel feltámadt Urunkat, és örvendezzünk neki! Ámen.

**Imádkozzunk. Örökké élő, szerető Istenünk! Megváltó, feltámadt Jézusunk!
Hálát adunk azért, hogy a Te kezében lehetünk, Mennyei Atyánk.
Hálát adunk azért Jézusunk, hogy áldás lett az átok, élet lett a halál,
és hogy a romlandó a romolhatatlanságba öltözhet általad.
Hálát adunk azért, hogy soha nem hagysz el bennünket, Jézusunk!
Kérjük, hogy ismerhessünk fel Téged minden megtört kenyérben,
minden étkezésnél, életünk minden pillanatában.
Kérünk Mennyei Atyánk, hallgass meg minket,
ahogyan még együtt, a Fiadtól tanult imádsággal Hozzád fordulunk:
Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben
szenteltessék meg a Te neved
jöjjön el a Te országod
legyen meg a Te akaratod,
Úgy a mennyben, mint itt a földön is.
A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.
És bocsásd meg a mi vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.
És ne vígy minket a kísértésbe.
De szabadíts meg minket a gonosztól.
Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.**

Kedves Testvéreim! Kérlek, hogy felállva fogadjátok az áldást.
Feltámadt Urunk kegyelme és örökké élő Mennyei Atyánk mindenható szeretete
mozdítson ki téged a félelmeidből!
A Szent Lélek mindent elsodró ereje vezessen téged utadon!

**Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!
Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!
Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon tenéked békességet! Ámen.**